

For det første: Det er og bliver de værnepligtige, som bedst sikrer forsvarets faste, folkelige forankring.

For det andet: Dansk forsvar skal så langt som overhovedet muligt afspejle det samfund, som skal forsvares, og dansk folkestyre og værnepligt hører derfor sammen, idet de værnepligtige sammen med de frivillige i hjemmeværnet og reserveofficererne skaber en langt bredere forbindelse mellem forsvaret og befolkningen end nogen anden forsvarsopbygning.

For det tredje: Det, at op mod 10.000 unge hvert år aftjener deres værnepligt, er også en forudsætning for, at vi i et tilstrækkeligt omfang kan deltage i de kommende års FN-operationer og andre internationale operationer.

Endelig udgør de værnepligtige efter hjemsendelsen en god og veluddannet gruppe, som de frivillige værn, hjemmeværnet og beredskabskorpsen, i stort omfang kan drage nytte af i deres vigtige arbejde.

Lad mig slutte det sidste minut med lige ud over det, jeg allerede har sagt om hjemmeværnet, at nævne, at forslaget om hjemmeværnet, L 127, støtter vi selvfølgelig også. Vi synes, det er rigtigt, at man nu siger, at hvis man ikke forretter tjeneste mindst 24 timer hvert år, så kan man ikke bevare våben og ammunition i hjemmet.

Og endelig vil jeg godt som det allersidste fremhæve en lille ting og en velvilje fra ministeren til – det er kommet ind i lovforslaget ret sent – at der er mulighed for, hvis eksempelvis en hjemmeværnskvinde, som har været medlem af hjemmeværnet i flere år, og som bor nede i Sønderjylland, pludselig bliver forelsket i en tysker, og de gifter sig, og hun flytter ned til Slesvig, nu fortsat kan være medlem af dansk hjemmeværn, selv om hun bor på den i gåseøjne forkerte side af grænsen. Det er vi glade for. Det synes vi er ret og rimeligt.

Alt i alt to gode lovforslag. Vi støtter dem fuldt og helt.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget er jo en revision af loven om forsvarets formål fra december 1993, som SF dengang var imod. Vi mente dengang – og vi mener det stadig væk – at med militærbloksystemets sammenbrud er der opstået en situation, hvor forsvarets opgaver og formål er reduceret ganske betydeligt.

Det er klart – det er vi enige i fra SF's side – at vi skal have en international styrke til at løse in-

ternationale opgaver efter anmodning fra FN eller OSCE eller andre efter godkendelse i hvert enkelt tilfælde her i Folketinget.

Desuden er der behov for at løse opgaver på den hjemlige front. Der er behov for suverænitets håndhævelse. Der er brug for fiskeriinspektion. Der er brug for redningstjeneste. Der er brug for farvandsafmærkning, miljøskibe og mange andre ting. Og der er også behov for at opretholde en styrke, hvis situationen skulle ændre sig i forhold til den nuværende, meget gunstige situation.

SF er som bekendt ikke modstander af et militært forsvar, men vi deltager meget gerne i diskussionen om, hvordan vi præcist skal udforme det.

Dette hovedsynspunkt om reduktion af forsvarets opgaver bekræftes i øvrigt af lovforslagets bemærkninger, hvor der står, at Danmark i dag nyder godt af en sikkerhedsgeografisk placering, der indebærer tryghed nærmest uden fortilfælde. Det er jo en meget gunstig situation, som giver lang tid større frihed til at tilrettelægge og ikke til at afskaffe et forsvar, der passer, om man så må sige, til situationen.

Det betyder efter vores opfattelse, som vi tidligere har redegjort for, at man kan reducere de danske styrker ganske betragteligt over en årække.

Det betyder ligeledes, at det efter vores opfattelse er forkert og dybt uøkonomisk at tvinge hver fjerde unge mand, for det er jo det, det er blevet til, til almindelig værnepligt. Jeg hørte lovprisningen af den almindelige værnepligt før, men den er jo ikke så almindelig, den bliver mere og mere ualmindelig, og jeg synes, at det er svært at fastholde retfærdigheden i den vurdering, der hedder, at hver fjerde unge mand skal bære en byrde, som de tre ud af fire så slipper for.

Jeg synes også, det er svært at fastholde i forhold til et forsvar, der i stigende grad drejes mod internationale opgaver, og mig forekommer det først og fremmest at være et fantastisk spild af ressourcer at uddanne en masse mennesker, hvorefter vi anvender 15 af dem. Det kunne give mening i en situation, hvor der var behov for en meget stor mobiliseringsstyrke, men situationen er jo lige præcis, at vi befinder os i en situation med sikkerhed uden fortilfælde, som der står i lovforslagets bemærkninger.

Ud over den forbedrede sikkerhedspolitiske situation er der to afgørende ændringer fra 1993-forsvarsloven til i dag. Det ene er, at det i